

Dan Turèll

Det blev en sekser

Dan Turèll kan indløse svendebrev som kriminalforfatter med sin sjette krimi i dag

Litteratur: »Mord i september« af Dan Turèll, (Borgen, 128 kr.)

Seks krimier.

Syv mord.

Otte lig.

Ni af slagsen.

Dan Turèll triumfer sig selv i sin sjette kriminalroman, som udkommer i dag.

Han ryster det ene mord efter det andet ud af raflebægre i den del af livets spil, der udspilles med livet som indsats i det skumle Vesterbro. Det er fortsat dér, det sner – og regner, som det jo gør i september, selv når himlen er blå, – med lig. Plottet sidder dér, fast i kødet. Der gøres ikke længere større samfundskritiske og poetiske sidespring, som til start fik liglæstet til at vakle. Det er en samfundsrealistisk, næsten, veldrejet krimi, som Dan Turèll nu mestrer til fulde.

Og man er fanget, indfanget så længe det varer. Ikke fordi det er død spændende. Det er livet, der er det. Det er nysgerigheds-pirrende at færdes i livets sidegader – på denne behørlige sikkerhedsafstand – i selskab med Dan Turèlls u-navngivne kriminalreporter, der fortsat er hovedpersonen, som ustandselig falder over

døde mennesker og dermed løser billet til udflugter med sin efterhånden ret så gode ven, den trætte politiinspektør Ehlers.

Det er bortførelsen af en lille pige, det gælder denne gang. Datter af den hedengangne forbryderkonge med tilnavnet »Den Tynde« og den forhenværende varietésangerinde Veronica Wool. Fire dage går, ni mennesker går bort. Mr. Noname-reporterens udsøgte Gitte går over tiden og en lille ny hives ud til livet.

Det blev et barn!

Ringene er sluttet. Endnu en gang.

Dan Turèll kan efterhånden ryste krimier ud af ærmet. Og gør det nu med tæft, trin og retningssans for det underholdende, hvis man kan tale om det i kriminalsammenhæng. Han ægger fortsat den menneskelige nysgerrighed for skumle affærer. Og skriver skævt og godt. Men tænker man efter, hvad man jo strengt taget ikke behøver, kan man godt føle sig en smule snydt. Når løftet viser, at de bebudede seks af en slags virkelig er seks af samme slags. Genkendelsens glæde kan godt gå hen og blive trivielt.

LOTTE BICHEL